

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Er/1654/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114211088
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriána Magdolenová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114211088.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: P. F., N.. XX. XX. XXXX, A. K. XX, XXX XX A. A., Š. Y. B., proti povinnému: Q. T., N.. XX. XX. XXXX, A. A. XX, XXX XX A. A., K. P. S. X, XXX XX R., Š. Y. B., na vymożenie pohľadávky vo výške 1 000,00 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom exekútorom JUDr. Petrom Kohútom, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. EX 137/14, takto

rozhodol:

Súd námietkam povinnej proti exekúcii vyhovuje v časti istiny vymáhanej pohľadávky vo výške 300,00 Eur.

Súd námietky povinnej proti exekúcii vo zvyšnej časti zamietá.

Súd námietku zaujatosti súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, vznesenú povinnou zamietá.

odôvodnenie:

Oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymożenie pohľadávky (istina) vo výške 1 000,00 Eur s príslušenstvom a to na základe vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/66/2012-36 zo dňa 08. 06. 2012.

Poverením č. 5601 123592 zo dňa 29. 07. 2014 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju vedie pod spisovou značkou EX 137/14.

Podaním, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 08. 10. 2014, súdny exekútor v súlade s ustanovením § 50 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") postúpil tunajšiemu súdu na rozhodnutie námietky povinnej proti exekúcii. K podaniu súdny exekútor pripojil aj fotokópiu upovedomenia o začatí exekúcie a fotokópiu doručenky s vykázaným doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému dňa 19. 09. 2014.

Povinná vo svojich námietkach uviedla, že z dlžnej sumy 1000,00 Eur vyplatila oprávnenej tri krát sumu 50,00 Eur osobne do rúk, čo si zaznamenala aj do zápisníka a jeden krát jej dcére s priateľom u povinnej doma sumu 150,00 Eur. Vzhľadom k tomu spochybňuje povinná všetky poplatky v "Upovedomení", ako aj uloženie záložného práva na nehnuteľnosti uvedené v "Upovedomení". V závere svojho podania povinná uplatňuje námietku zaujatosti súdneho exekútora podľa § 30 Exekučného poriadku.

K námietke zaujatosti sa na výzvu súdu vyjadril súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 02. 12. 2014 tak, že žiada súd, aby námietku zaujatosti povinnej zamietol, nakoľko tá neuviedla žiadny dôvod,

ku ktorému by sa mohol súdny exekútor vyjadriť a pre ktorý by mal byť vylúčený z vykonávania exekúcie voči nej.

K námietkam povinnej sa v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 17. 12. 2014 vyjadrila oprávnená, ktorá uznáva, že povinná v splátkach vyplatila 300,00 Eur zo svojho dlhu, pričom posledná splátka bola vyplatená dňa 31. 03. 2011 a z celkového dlhu tak zostáva uhradiť čiastku 700,00 Eur. Zvyšnú časť povinná do dňa podania neuhradila ani po telefonických a osobných urgenciách, hoci tak mohla v roku 2012 urobiť, nakoľko predávala svoj byt. Záverom uvádza, že žiada o zaplatenie ostávajúcej časti dlhu, a to v sume 700,00 Eur.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Súd z predložených listinných dôkazov a to fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému dňa 19. 09. 2014 a samotných námietok daných na poštovú prepravu dňa 29. 09. 2014, zistil, že námietky proti exekúcii podala povinná v zákonnej 14-dňovej lehote.

Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene. Námietky sú teda procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z vyššie citovaného ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. V exekučnom konaní súd už neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie.

Podľa § 36 ods. 2 vety prvej Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

Z obsahu súdneho spisu mal súd preukázané, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 19. 05. 2014, kedy bol poverenému súdному exekútorovi doručený návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie proti povinnej.

Z tvrdenia povinnej, ako aj z tvrdenia oprávnenej má súd preukázané, že povinná v troch splátkach po 50,00 Eur a v jednej splátke po 150,00 Eur (pričom posledná splátka bola podľa tvrdenia oprávnenej vykonaná dňa 31. 03. 2011) uhradila povinná časť vymáhanej istiny spolu vo výške 300,00 Eur. Z uvedeného vyplýva, že povinná dobrovoľne uhradila pred začatím exekučného konania časť vymáhaného nároku vo výške 300,00 Eur, keďže v predmetnej exekúcii sa vymáha pohľadávka oprávneného vo výške 1 000,00 Eur s príslušenstvom.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, ktorá je predmetom exekúcie, k účastníkom exekučného konania alebo k ich zástupcom, možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Podľa § 30 ods. 2 Exekučného poriadku dôvodom na vylúčenie exekútora nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe exekútora v exekučnom konaní. Ak sa námietka zaujatosti týka len týchto okolností, súd na ňu neprihliada.

Podľa § 30 ods. 4 Exekučného poriadku účastníci exekučného konania majú právo vyjadriť sa o osobe exekútora.

Podľa § 30 ods. 5 Exekučného poriadku účastník môže uplatniť námietku zaujatosti u exekútora najneskôr do piatich dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie alebo do piatich dní odo dňa, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je exekútor vylúčený. Námietky povinného voči osobe exekútora nemajú odkladný účinok.

Podľa § 30 ods. 6 Exekučného poriadku v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť exekútor vylúčený a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o tomto dôvode dozvedel.

Predpokladom pre vylúčenie súdneho exekútora z vykonávania exekúcie v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je jeho určitý kvalifikovaný pomer k veci samej (napr. keď je sám zainteresovaný na výsledku konania či už ako účastník daného konania alebo má byť vypočutý ako svedok a pod.), prípadne je v určitom kvalifikovanom vzťahu k účastníkom konania alebo k ich zástupcom (napr. v príbuzenskom, priateľskom či nepriateľskom vzťahu, vzťahu vzájomnej závislosti, podriadenosti a pod.).

V danom prípade povinná bližšie neodôvodňuje námietku zaujatosti súdneho exekútora, na základe čoho musí byť takáto námietka neprípustná a súd na ňu neprihliada. Súd preto vychádzajúc z ustanovenia § 30 ods. 2 Exekučného poriadku námietku zaujatosti súdneho exekútora vznesenú povinnou zamietol.

Podľa § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Súd posudzuje úkony účastníkov, ich zástupcov či iných osôb zúčastnených na konaní dôsledne podľa ich obsahu, a nie podľa toho, ako ich pomenovali. Súd po preskúmaní obsahu podania povinnej druhý bod námietok nepovažoval za námietky proti trovám exekúcie. Nakoľko povinná namieta (spochybňuje) "všetky v Upovedomení ďalej uvedené sumy poplatkov, ďalej aj uloženie záložného práva na nehnuteľnosti uvedené v Upovedomení" súd má za to, že povinná mienila namietať trovy predchádzajúceho konania vo výške 60,00 Eur a v upovedomení o začatí exekúcie súdnym exekútorom uvádzaný spôsob výkonu exekúcie. Súd v tomto smere poukazuje na to, že námietkam bolo vyhovené len čiastočne a na zvyšnú sumu (700,00 Eur s príslušenstvom) bude exekúcia ďalej pokračovať.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Súdny exekútor môže podľa § 62 Exekučného poriadku vykonať exekúciu len spôsobmi uvedenými v tomto zákone. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia môže súdny exekútor vykonať exekúciu aj zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľnosti.

Na základe uvedených skutočností má súd preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili čiastočný zánik vymáhaného nároku, a preto súd o námietkach povinnej vznesených proti exekúcii rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia na Okresný súd Banská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje

proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. (§ 374 ods. 4 OSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.